

Arrest

nr. 143 525 van 17 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van 24 mei 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 augustus 2012 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SPINN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 mei 2012 werd de door verzoekende partij op 7 december 2009 ingediende aanvraag, overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet om machtiging tot verblijf, ongegrond verklaard. Deze beslissing werd betekend op 6 juli 2012. Diezelfde dag werd hem ook een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Op 21 december 2014 werd door Politie Antwerpen een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld voor verzoekende partij wegens illegaal verblijf. Op 22 december 2014 werd hem een bevel

om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 13). Er werd hem op 22 december 2014 ook een inreisverbod van twee jaar opgelegd.

2. Over de ontvankelijkheid

De verzoekende partij betwist niet dat hij onder een definitief inreisverbod van twee jaar valt dat dateert van 22 december 2014. Dit inreisverbod is definitief in die zin dat de verzoekende partij er geen rechtsmiddel meer tegen kan aanwenden. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat dit inreisverbod door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij daartoe bij het bestuur een aanvraag indiende conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat de betrokken onderdaan van een derde land tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Derhalve blijkt dat de verzoekende partij thans onder de gelding valt van een inreisverbod dat tot nader order niet is vernietigd of geschorst door de Raad en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij onderworpen is aan een inreisverbod, waardoor haar “de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten” wordt verboden, kan een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen slechts aanleiding geven tot (nieuwe) negatieve beslissingen van de gemachtigde, daar het inreisverbod de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verhindert. Zodoende kan de verzoekende partij op heden geen wettig belang doen gelden bij het beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis ongegrond werd verklaard en kan dit beroep geen enkel nuttig effect ressorteren.

Op de openbare terechtzitting van 8 april 2015 geeft de advocaat van de verzoekende partij geen nadere uitleg bij het actuele belang.

Gelet op het bovenstaande is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele en wettige belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC